

Negri albi și albi negri

Cum ați spus? Negri albi? Mă faceți să râd! Aceștia nu există! Probabil, aceste expresii și-au trecut prin gând citind acest titlu. Ei bine, nici eu nu am întâlnit până acum vreun negru alb. Sau poate totuși? Mă gândesc la un bătrân muncitor de la construcții de drumuri, a cărui piele este bronzată și tăbăcită de soare și vânt. Mă gândesc la grupurile de turiști, care se întorc acasă după vacanțele de vară din sudul însorit: au plecat cu fețele palide și se întorc bine bronzați, uneori de nerecunoscut.

Pentru ceilalți, care nu pot pleca în concediu sau trebuie să-și petreacă vacanțele pe vreme ploioasă, există solare, capsule de caroten și industria cosmetică. În definitiv, nu puțini oameni pun preț pe culoarea pielii, căutând să arate bronzați în tot cursul anului. Pentru toți aceștia există creme de piele, care, și fără concediu la Mallorca și fără soare, poartă de grijă ca un alb să devină un negru. Prin întrebuițarea unui astfel de preparat, chiar în mijlocul iernii, o secretară dintr-o regiune industrială arată așa de bronzată, de parcă s-ar fi întors chiar atunci din Tunisia sau de la schiat din zona alpină.

Acum însă nu te duce la cel mai apropiat magazin ca să-ți procuri o astfel de cremă de piele! Renunță și la caroten și la suc de morcovi cu litrul! Chiar și solarul nu este fără urmări. Pe bună dreptate, medicii avertizează cu privire la folosirea cu abuz a unor astfel de metode. Dar pentru frumusețe se fac multe sacrificii! De fapt e ridicol, pentru că și oamenii de culoare fac ceva asemănător, dar nu pentru a deveni și mai negri, ci pentru a deveni albi.

Deja în secolele trecute, unii exploratori ai Africii au relatat că anumite triburi de negri prelucrau un fel de argilă deschisă la culoare într-o pastă moale, cu care își ungeau trupul, ca, după părerea lor, să le devină pielea mai deschisă. Astăzi însă doamnele și domnii de culoare vanitoși au un mijloc mai simplu: își cumpără de la cea mai apropiată drogherie un „decolorant” de piele și au același succes. Deci există și „negri albi”, dacă vrei.

Și totuși știm cu toții că dintr-un negru nu se poate face un alb și nici invers. În acest sens, toate trucurile nu schimbă nimic. Aceasta ne amintește de cuvântul biblic: „Poate un etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?” (Ieremia 13.23).

Nu, ne este imposibil să ieșim din pielea noastră și să îmbrăcăm o alta. La fel și pantera își păstrează blana ei cu pete.

Tot așa este și cu omul. Nu suntem în stare să facem nimic bun, pentru că din copilărie suntem obișnuiți să facem răul. Din fire, nu suntem buni, cum au afirmat unii filozofi, ci mai degrabă prin păcatul original suntem răi și incapabili să rezistăm în fața Dumnezeului celui sfânt. Dar acestui Dumnezeu să-I fie aduse laudă și mulțumire, pentru că El poate să săvârșească minunea salvării pentru toți aceia care în lumina Cuvântului Său își recunosc starea lor păcătoasă și pierdută, așa cum citim în Isaia 1.18: „De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada!”

Îmi amintesc de un negru, care, la o adunare de evanghelizare, le-a spus ascultătorilor săi următoarele cuvinte: „Eu am o față neagră, însă am o inimă albă, care a fost curățită prin sângele lui Isus. Voi care stați în fața mea aveți fețe albe, dar poate aveți inimi negre. Astăzi, acum, lăsați ca inimile voastre să fie spălate prin sângele Domnului Isus, Mântuitorul! «Fericiți sunt cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!»”